

Σταγόνες

Από το 2008 έως σήμερα η **Κωνσταντίνα Τασσοπούλου** ραντίζει κατά καιρούς με σταγόνες λέξεων τα μάτια των ενήλικων αναγνωστών της, γιατί έχει και αρκετούς που είναι ανήλικοι. Εδώ και χρόνια γράφει ιστορίες για μεγάλους και μικρούς.

Στο καινούργιο της βιβλίο με τίτλο «**Σταγόνες**» που κυκλοφορεί από τις **Εκδόσεις Απαρσις**, συγκέντρωσε 14 αγαπημένα της διηγήματα που άλλα έχουν ήδη προλάβει να βραβευθούν σε λογοτεχνικούς διαγωνισμούς και άλλα απλώς να ταξιδέψουν σε σελίδες εφημερίδων και περιοδικών.

Η γεύση και η οσμή τους είναι έντονη, όπως και το πορτοκαλί του εξωφύλλου και το τελείωμα όλων σχεδόν είναι πικρό σταθερά, μα όχι μαύρο.

Όπως η ίδια η συγγραφέας ομολογεί στο οπισθόφυλλο, όταν ερωτήθηκε «γιατί σταγόνες», απάντησε «γιατί είναι αρκετά τα υγρά του βιβλίου».

Σάλια σαλιγκαριών. Ιδρώτες ανθρώπων. Καταιγίδες σε μάγουλα και σπέρμα σε χαρτί κουζίνας. Κλάματα πεπονιών. Μια βρύση που πότιζε στωικά έναν γεμάτο νεροχύτη. Το χάδι του χιονιού πάνω στο άψυχο άγαλμα. Τα μαλλιά της που έσταζαν κάθε που έβγαινε από το μπάνιο και καθόταν να γράψει. Το ζουμί από το δαγκωμένο μήλο του υπολογιστή. Το τραγούδι που άκουγε μανιωδώς, έως και είκοσι φορές το ίδιο βράδυ, πάντα με τη φωνή της Τζένης Βάνου παρόλο που κι άλλες το έχουν τραγουδήσει: «Σταγόνα – Σταγόνα», δηλαδή σταγόνες.

ΣΤΑΓΟΝΕΣ: Συλλογή Διηγημάτων

Κωνσταντίνα Τασσοπούλου

Μέλος της Εθνικής Εταιρίας των Ελλήνων Λογοτεχνών